

به بهانه شروع فصل جدید لیگ برتر فوتبال،
مروری بر به یادماندنی ترین شادی‌های بعد از گل
در ایران و جهان

بعد از گلزنی شادم

ناصر رعیت نواز- با شروع هر بازی فوتبال، چشم هزاران طرفدار به مستطیل سبز خیره می شود تا شاهد یک بازی زیبا و البته پر گل باشند. گل! همان اتفاقی که کم پیش می آید اما همه کسانی که در سرما و گرمای ورزشگاه یا جلوی تلویزیون میخکوب شده اند، چشم به راه شکل گرفتنش هستند. طبیعتا وارد شدن توپ به دروازه میزان ماندگار شدن آن در حافظه طرفداران با حساسیت بازی، رابطه مستقیم دارد اما گاهی شکل شادی بعد از گل بازیکنان هم می تواند نقش مهمی در ماندگار شدن خاطره آن گل در ذهن طرفداران فوتبال داشته باشد. شادی بعد از گل، مثل یک میان پرنامه جذاب، گاهی بهانه ای می شود برای گفتن یک حرف مفید یا یک شعار سازنده، گاهی روحیه تیم حریف را تخریب می کند و گاهی هم به حاشیه های جدید برای فرد و تیم دامن می زند! روی همین حساب، به راحتی نمی توان از کنار مبحث جذاب «شادی های پس از گل» در فوتبال گذشت؛ شادی هایی که برای بعضی بازیکنان ثابت است و بعضی های دیگر با توجه به هر بازی، یک حرکت تازه طراحی می کنند؛ حرکاتی که گاهی یک تیم در اجرای آن نقش دارند. امروز به بهانه شروع فصل جدید لیگ برتر فوتبال در کشورمان، می خواهیم گذری داشته باشیم بر شادی های پس از گل خلاقانه ای که در تاریخ فوتبال دنیا و ایران، ثبت و ماندگار شدند. شادی هایی که بعضی هایشان بیشتر از خود گل در ذهنی علقه مندان به فوتبال مانده است.

یک مدل ثابت برای شادی

بیشتر بازیکنان فوتبال بعد از همه گل هایشان، همیشه شادی خود را به یک شیوه نشان می دهند و امضای خود را پای گل هایشان دارند. «فرشاد پیوس» معمولا برای شادی بعد از گل می دوید وسط جمعیت و دست راستش را می آورد بالا که یعنی «دیدید بازم براتون گل زدم؟»، علی دایی که رکورد بیشترین گل ملی برای کشورمان را دارد، تا سال ها پس از گل، به ویراژ بین بازیکنان می پرداخت و نمی گذاشت بازیکنان دیگر او را در آغوش بگیرند. بعدها این مدل خوشحالی در دهه ۸۰ جای خود را به دویدن بدون هدف در زمین یا دستانی باز به نشانه پرواز داد. از بین جوان ترها و بازیکنان کنونی لیگ هم «کامیابی نیا» شادی همیشگی خودش را دارد؛ او هر بار بعد از گل به سمت سکوها می رود و به تماشاگران و هواداران سلام نظامی می دهد. از شادی های همیشگی اما منحصر به فرد دیگری که گاهی با دردسر و جنجال همراه بوده، می توان به حرکت «محسن مسلمان» و «فرشاد احمدزاده» که بعد از گل به هوا می پرند و پایین تنه خود را به هم می کوبند اشاره کرد. وقتی داریم از شادی خاص و همیشگی صحبت می کنیم باید از پرچمدار این سبک خوشحالی در فوتبال دنیا هم یاد کنیم. «کریستیانو رونالدو»، در ابتدای حضور در ترکیب شیاطین سرخ، معمولا خوشحالی منحصر به فردی نداشت و با باز کردن دستانش، گلزنی را جشن می گرفت. اما بعد از گذشت مدتی و با داشتن کارنامه ای درخشان در گلزنی، ژست های مختلف رونالدو هم آغاز شد. در ابتدا با اشاره به خودش، گلزنی را جشن می گرفت که این نوع شادی با انتقاد بسیاری مواجه شد و مخالفان او معتقد بودند رونالدو قصد دارد همه اتفاقات را به نام خودش جلوه دهد. بعدها هم بعد از گل با پریدن و نشان دادن شماره پشت پیراهنش به هواداران، به سبک خاص خودش خوشحالی اش را نشان داد. «راؤول گرنالس» ستاره رئال مادرید هم پس از گلزنی دستش را مشت می کرد و به نشانه وفاداری به خانواده، انگشتر حلقه اش را می بوسید.

مرا ببینید، حرف مرا بشنوید

خیلی ها دوست دارند بعد از این که گل می زنند، از این لحظه خاص برای انتقال یک پیام و شعار به هوادارانشان استفاده کنند و توجه علاقه مندان را به موضوع و نکته ای جلب کنند. گلزن های تیم «استقلال» در این مدل شادی بعد از گل، از بقیه بازیکنان تیم های ایرانی پر سابقه ترند. آن ها مدتی روی تیشرت هایشان شعار «سرطان پایان زندگی نیست» را نوشته بودند که به گفته «امید ابراهیمی» این حرکت به درخواست کودکان سرطانی انجام شده بود و طبیعتا بعد از هر گل، پیراهن ورزشی شان را بالا می زدند تا شعارشان با هدف جلب توجه عمومی به شرایط کودکان سرطانی، دیده شود. در سال ۱۳۸۲، در دوره سوم لیگ برتر هم درست بعد از زلزله بم، «محمد نوازی» پس از گلزنی به سایپا از روی نقطه پنالتی، تی شرتش را که روی آن نوشته شده بود «بم زنده است» نشان داد تا شادی اش را با مردم زلزله زده بم تقسیم کرده باشد. البته این مدل شادی، مختص کشور ما نیست و یکی از مهم ترین پیغام هایی که به این شکل به دنیا داده شده، حرف «رابی فالور» مهاجم انگلیسی است که برای همدردی با کارگران بندر لیورپول بعد از گلزنی در فینال جام در جام اروپای سال ۱۹۹۷، تی شرتش را که روی آن نوشته شده بود: «کارگر بندر» به دوربین ها نشان داد تا تضییع حقوق کارگران و شرایط سخت کاری شان را به دنیا مخابره کند.

به شکل عجیبی شادم

لقب عجیب و غریب ترین شادی بعد از گل هم به گل دربی آخرین هفته نیم فصل اول لیگ ۷۹ می رسد. «مهدی هاشمی نسب» مدافع مطرح پرسپولیس که به لطف گل های زیادش به استقلال، محبوبیت فراوانی روی سکوها داشت، اول فصل لباس رقیب را پوشیده بود. در باره دلایل آن اتفاق حرف های زیادی مطرح شده، اما حضور بازیکنی با مشخصات هاشمی نسب در استقلال، هواداران پرسپولیس را به شکل عجیبی عصبانی کرده بود. در ادامه ساتر «نیکبخت» با ضربه هاشمی نسب وارد دروازه شد و او با درآوردن ادای بیهوشی، به خوشحالی پرداخت که این حرکت باعث تنش زیادی در بازی شد و حتی تعویض او هم، از این تنش کم نکرد و آخر سر، بازی با مشت برومند، درگیری نوازی و استیلی و نتیجه ۲ بر ۲ خاتمه یافت. فوتبال ایتالیا هم مهد شادی های عجیب است. چندی قبل «کارلوس تئوز» مهاجم یوونتوس در بازی این تیم برابر میلان در هفته سوم این فصل، سری آ، تک گل یووه را به ثمر رساند. او بعد از زدن گل، پستانکی را که از قبل جاسازی کرده بود درآورد و رو به هواداران و عکاسان مکید. سوژه ای که تا چند روز جلد و عکس یک بسیاری از نشریات و مجلات ورزشی بود. توتی هم یکی از صاحب سبکان شادی های عجیب بعد از گل است؛ او بعد از زدن گل دوشم به لاتزیو در زمین و پشت به هواداران، عکس سلفی انداخت و شادی خود را ابراز کرد. اقدام بامزه توتی وقتی جالب تر شد که بعد از بازی، این عکس را در اینستاگرامش منتشر کرد و هزاران لایک گرفت. «پیترو کراچ» بازیکن تیم ملی فوتبال انگلیس هم شادی جالبی داشت و بعد از گلزنی به سبک روبات ها دست و پایش را تکان می داد و به صورت روباتیک می رقصید.

شادی سیاسی

گاهی شادی بعد از گل، بهانه ای است برای ابراز دیدگاه سیاسی؛ مثلا شاید شادی بعد از گل حمید استیلی در جام جهانی ۹۸ را بشود در این دسته قرار است. شادی گلی که البته در کشور ما جنجال ساز هم بوده. «لوسیانو پیرا» به خاطر پنهان کردن توپ زیر پیراهنش در بازی مقابل ترکمنستان از سوی کمیته انضباطی محروم شد. ولی بعد از آن «ماهینی» و چند نفر دیگر، همین حرکت را تکرار کردند بدون این که محروم شوند! مدل دیگر شادی بعد از گل برای نشان دادن شادی بچه دار شدن، مکیدن انگشت شست شبیه پستانک یا تکان تکان دادن گهواره بچه است؛ یکی از ماندگارترین مصداق های این مدل شادی، متعلق به «بیتو» بازیکن تیم فوتبال برزیل در جام جهانی ۱۹۹۴ است. در جریان پیروزی ۳-۲ برزیل برابر تیم ملی هلند در مرحله یک چهارم نهایی، «بیتو» بعد از به ثمر رساندن گل سوم به همراه «روماریو» و «مازینهو» مقابل جایگاه ویژه تماشاگران رفتند و دست های خود را به علامت گهواره به چپ و راست حرکت دادند. تولد «ماتیوس اولیویرا» پسر «بیتو» الهام بخش این حرکت بداهه بود. جالب است بدانید بیتو، قبل از جام جهانی ۲۰۱۴ این حرکت را بعد از ۲۰ سال به همراه پسر و همسرش تکرار کرد که در شبکه های اجتماعی منتشر شد.

شادم و پشتک می زنم

یکی از شادی های منحصر به فردی که در دنیا طرفدار های زیادی دارد، پشتک زدن های پشت سر هم است و بازیکنان زیادی از این سبک شادی استفاده می کنند اما در لیگ هند، بازیکنی در حین پشتک زدن از ناحیه گردن دچار صدمه شدید شد و جانش را از دست داد و بد نیست بدانید فیفا به دنبال ممنوع کردن این مدل شادی است. در فوتبال کشور ما پشتک زدن بعد از گل را امیرحسین اصلانیان مُد کرد، بازیکن خوش استایلی که بعد از یک تصادف دردناک با آن که جوان بود؛ از فوتبال خداحافظی کرد. بعد از اصلانیان مرحوم مهرداد اولادی پشتک های جالبی بعد از این حرکت داشت، کسی نبود جز مارتنیز، بازیکن دربی سال ۸۵، رقم خورد. آخرین کسی که اهل این کارها بود محمدعباس زاده بازیکن شمالی پرسپولیس بود. عباس زاده فصل قبل آقای گل لیگ یک هم شد و باید ببینیم امسال در لیگ برتر چه می کند؟ در بین خارجی ها هم مشهورترین شخص که توانایی بالایی در این حرکت داشت، کسی نبود جز مارتنیز، بازیکن تیم ملی نیجریه یا به شاگانه های نیوکاسل و اینتر میلان و... که پشتک های زیادی می زد و حتی تماشاگران تیم های حریف را هم به وجد می آورد.

این اعتقاد من است

یکی دیگر از انواع شادی های بعد از گل، شادی با حرکات مذهبی است که یادآور عقایدی است که گلزن، برای آن احترام قائل است. مثلا در فینال لیگ قهرمانان سال ۲۰۰۷ «کاکا» بعد از گلزنی پیراهنش را بالا زد و نوشته من به مسیح تعلق دارم را به دنیا نشان داد. در ایران اما یکی از بهترین شادی گل های باتم مذهبی به «مهدی رجب زاده» تعلق دارد که محصول مشترک ایران و لبنان گل «جری بنگسون» به ملوان یاد کنیم؛ شادی که با حال و هوای بندر انزلی و تبریز، سمت دوربین ها رفتند و جمله حسینی بمان و حسینی بمیر را با دو زبان فارسی و عربی روی تی شرت هایشان به نمایش گذاشتند.

دسته جمعی شادی می کنیم

این که کل تیم را در شادی بعد از گل خود سهیم کنی لذت بخش است. یکی از شاخص ترین تیم هایی که فصل قبل در خلق شادی های خاص گروهی بعد از گلزنی خلاقیت به خرج داد، تیم پرسپولیس است. اصلا انگار این تیم، کسانی را برای طراحی شادی بعد از گل در اختیار دارد تا بازیکنان بعد از هر گل به شکلی خلاقانه، شادی شان را نشان دهند. اگر بخواهیم به یکی دو مورد از شادی های گروهی این تیم اشاره کنیم باید حتما از شادی گل «جری بنگسون» به ملوان یاد کنیم؛ شادی که با حال و هوای بندر انزلی همخوانی عجیبی داشت: بنگسون به گوشه زمین رفت و هم تیمی هایش را به شکل نشستن روی یک قایق ردیف کرد و همه شروع به پارو زدن کردند تا حتی مورد تشویق انزلی چی ها هم قرار بگیرند. یکی دیگر از شادی های گروهی پرسپولیس شبیه سازی بازی بولینگ و ریختن بازیکنان تیم توسط «مهدی طارمی» بعد از گل به تیم سایپا بود. در خارج از ایران هم در بازی دوستانه سال ۲۰۱۶ انگلیس و اسپانیا «جیمی واردی» بعد از زدن گل به تیم اسپانیا، به همراهی هم تیمی هایش، شادی خود را به شکل چالش مانکن اجرا کرد.